

Papírové šípy a šipky

Ten náš lid je trpělivý to je stará, známá věc, ale někdy trpělivost jeho praskne také ptec.

Léta s lidem zahrával si olejový tenhle trust, ale teď i jeho stromy přestaly již v nebe růst.

Tam v Kansasu prvně vzali na ty stromy sekeru, ty v kořenech teď se chvějí po tom jejím úderu.

Za Kansasem též Nebraska pozvedla teď s trustem boj a po nich se rychle množí trustovních odpůrců voj.

Je to dobře, že konečně lid se sám v boj s trusty dal, snad na cestě nastoupené pokračovat bude dále.

By vyčistil, jak je třeba, Augiášův tenhle chlív od neřádu všelikého a zbytečných různých plev.

Nejdřív třeba čistit senát, ten je plný plevle, s kterým má i prezident náš teďka různé svízele.

Má-li lid již koště v ruce, nuž ať čistí napořád, by odstranil neodkladně již prohnalý ten náš řád.

To si přeje z duše vroucí, přenešťastný světa tvor, — který s lidem stejně trpí, — Emanuel Pyšišvor.

Důvod, v němž je mnoho pravdy.



První lupič (k druhému): Říkej si co chceš, Čáii, ale šťátní džeji

je dobrá věc pro našince. Kde jinde bychom se mohli trochu vzdělati, jako máme ku př. pšle žitost vzdělati se v džejlu od vělijakých bankovních presidentů, kasíro a špekulantů?

Divně se to zas obrací tam v Mandžursku na bojišti, my, Slované, čekali "šdr" vítězství ve válce přišti.

Ale zatím, místo by se s Rusy háká změna stala, jde to s nimi čím dál tím hůř, jak ta bába říkávala.

Druhá pitomost.



Mr. Kudrnoška: Dnes jsem zas udělal druhou pitomost.
Mrs. Kudrnoška (jedovatě): Teprve druhou?

Mr. Kudrnoška: Yes. První jsem udělal, když jsem si tě vzal.

Povsdeh otce rodiny.

Přijde jaro, přijde—
kél by tu už bylo!
Vždyť mě po té zimě sotva na sůl zbylo.

Muž obyčejně nalezne chybu, když chce, žena, když může.

ČELÁDKA— PRO NÍŽ PATŘÍ OPRÁTKA.



Ti z Wall "štrýtu" barsiáni, to je pěkná čeládka, věru, těm by patřila již co nejdříve oprátka.

Vefejně si nadávajf, potajmu se smlouvajf,

a pak všichni s celou silou obětí své škubajf.

Smutné je to, ale pravda, že to dosud nevíme, kdy se těchto příživníků ptec konečně zbavíme.

Zajímavá vyjídka do Sumner County, Kans.

Píše Vác. Přihyl, cest. Jednatel "P. Z."

Laskavostí pana Jos. Urbana, váženého a v celém okolí u Renfrow, Okla, známého rolníka, dostalo se mi konečně vzácné příležitosti projeti se poněkud krajinou v Sumne okresu, Kans., kdež naši krajané většinou vlastní velké lány úrodných rolí, na nichž nalézají se úhledné residence, jakož i prostorné stáje a jiné hospodářské budovy. Hned při prvním spatření toho všeho i člověk poměrně zdejších neznalý shledává, že všude zde zavládá blahobyt. Pozemky jsou většinou rovné a jsou ony, blíže Bluff Creeku se rozprostírající, jsou mírně vlnité. Půda jest velice úrodná a při poněkud jen pohodlném počasí přináší velký užitek pilným našim rolníkům. Mnozí mají také na farmách svých založené dosti slibné sady ovocné. Letošního roku zabývali se někteří také krmením dobytka, ale ani jeden z nich není uspokojen. Hlavní toho vinu nese nebylá tuhá zima, jež na krmný dobytek škodlivě působí. Málokterý z nich měl totiž připravena nutná přísťeš pro zimou tetelci se dobytek a jaký div, že ze všech stran docházejí zprávy o značných škodách, zvláště posledním blizzardem na dobytek způsobených. Pšenice a zvláště pak korna těší se slušným cenám, následkem čehož málo zrnitého krmiva se dostává.

Chvalné zmluky zasluhuje všestranně zde zušlechťování dobytka a není snad jediného českého rolníka, který by sobě téměř každý rok buď plnokrevného býka aneb jalovku ku zlepšení svého stáda nepřikoupil. Vědít velmi dobře, že jen tím způsobem možno dopracovat se žádoucích výsledků.

V Caldwell uspořádána bývá každoročně výstava plnokrevného dobytka, který pak ve dražbě prodáván jest četně shromážděným zde odkupníkům. Také letoš byla podobná výstava zde uspořádána a sice ve dnech 16, 17. a 18. února. Tentokrát však účastenství se strany obecnosti nebylo tak veliké; nepřiznivě počasí zdrželo mnohé z nich doma. Přítelů ušlechtilého dobytka hovězího i vepřového dostavilo se nad očekávání hojně a mnohý až pět kusů zde vystavoval. Jest to pfece jen pěkný pohled na krásná ta zvířata, která, jakoby veliký svůj význam tušila, vzbuzují přimobdiv u pozorovatele. Na výstavkách těchto bfeou nemalého podílu též i naši krajané a tentokrát vystavovali zde bratři Dvořáčkové od Medford, Okla., dva krásné býky plemene herefordského, jimž na celé výstavce nebylo rovno. Jednoho, 14 měsíců starého, koupil pan Vojta Subera, uvědomělý rolník několik mil na severozápad od Caldwell farmu vlastníci. Druhého neméně pěkného býka koupil zdejší probudilý rolník p. Ant. Hanzlíček. Veškerý dobytek prodáván byl za ceny velmi nízké, neboť, jak jsem do slechl, nevyplácí se za nynějších pokleslých cen dobytek pro jateční trh pěstovati.

V neděli dne 19 února kolem 10. hodiny ranní chutě vydali jsme se tedy s p. Urbanem na cestu, hojně opatření jsouce potřebnou municí. Počasí nebylo právě nejlepší, avšak ještě ušlo, neboť místo prudkého severáku toliko mírný jihovýchodní větřík chladem svým nás ovíval. Pan Urban, takto blízký můj krajan (pochází totiž z Podmok u Král. Městce v Čechách), jest nanejvýše příjemný společník a není divu, že cesty rychle nám ubývalo. Mezi jiným vypravováním seznamoval mae s krajinou a jednotlivými farmami. Z počátku mae to velice bavilo,

avšak když Jerry, ušlechtilý to koník, zapřažený v lehkém kočárku, rychlou jízdou jakoby rozpálený, bujně v před uháněl, tu jsem neměl téměř ani času zbavovati se bláta, které s rychle otáčejících se kol z předu i ze zadu plným proudem, jakoby z hadice, na mae se hrnulo a nemilosrdně na obličej i celém šatstvu se hromadilo. Potom jsem se už tak vesele ne rozhlížel. Za této jízdy vzpomenu jsem si na zbědované koníky poštovského, který mae vezl z Wilson do Holyrood. Jaký to rozdíl! Potah jeho s velkým a častým pobízením jen stěží volně vpřed se ubíral a vzdálenost 21 mil konečně za 5 a půl hodiny vykonal. Jerry však 19 mil bez velkých obtíží urazil za necelé 2 hodiny, vzdor tomu, že byl sám a mnohdy vysokou travou cestu si musil raziti.

Na této cestě zastavili jsme se nejprve na farmě p. Kubíka st., kterýž nyní tráví spokojený život v Caldwell. Farmu jeho přítomně vzdělává pan Jindřich John, mladý inteligentní krajan, kterýž teprve asi před 3 roky do této země se přistěhoval. Ještě v Čechách nabyt slušného vzdělání a zde mimo farmaření v letech měsících vyučuje mládež naší mateřštině. Jest též dobrým hudebníkem a často bývá zván, aby s kapelou caldwellskou spoluúčinkoval. Odtud pak zajeli jsme k p. Jos. Melicharoví, který již přes 27 roků farmu svou vzdělává a jak jsem pozoroval, vede se mu velice dobře. Pak zajeli jsme na farmu p. Jos. Zachaře, rovněž dobře si stojícího rolníka. Pan Zachar, ač byl v této zemi vychován (ve Wisconsinu), pfece vtele se hlásí k naší české řeči. Na to zastavili jsme se na jiné farmě, kdež p. Emilie Bobková, vládná to hospodyně, nám sdělila, že manžel její před malou jen chvílí odejel, aby účastenil se schůze, ZČJB. řálem v Blackstone odbyvané. Zde dozvěděli jsme se též, že téměř všichni vákolní farmáři za podobnou záležitost z domovů svých se vzdálili. Proto nestavovali jsme se již nikde jinde až na farmě pana Jana Lebedy, přítele to p. Jos. Urbana. Pan Lebedová pochází totiž z Vrbice u Poděbrad a již tehdy dobře znala rodinu p. Urbana. Než však dorazili jsme na tuto farmu, potkala nás malá nehoda, která však mohla míti dosti vážné následky. Nejednalo se tak o nás jako o věrného koníka. Pan Urban zajel totiž na cestu, podle které se puolo dosti vysoké hloží. Sotva že kůň několik kroků ku předu popošel, tu již pro spoustu sněhu nemohl dále. Když pak kočárek nahnul se na stranu, kde jsem já seděl, tak, že jsem byl na úrovni se sněhem, tu zvolal jsem na svého společníka: "Pane Urban, kam Vás to vlastně kozel zavedl?" Abych se bez velkého mučení přiznal, situace ta mnoho mae neděsila, neboť kdybych byl z kočáru vypadl, mnoho se mi stát nemohlo, avšak hůře bylo s koněm, kterýž hluboko, krok za krokem, do sněhu zapadal, div že si noby nepolámal. Játku, musíme z buggů vystoupit. Vlastně jsme vypadli. Na to p. Urban, zkušený koč, zajel blízko k hloží, kde již, ač velmi pomalu, lépe kůň mohl se ku předu propracovati. Jak jsem si oddech, když opět jsme se dostali na pevnou půdu. Pan Jan Lebeda vlastní zde několik set akrů pozemku a jest nejen jemu, ale i jeho ct. manželce velkým potěšením, mohou-li někoho pohostit. Také nám dostalo se nanejvýše vřelého uvítání a musím se přiznat, že chutně při pravených oběd dokazoval, že p. Lebedová dovede nejen manželi svému v hospodářství neúnavně vypomáhati, ale že i v umění kuchářském není tak lehkou k "blátování" a proto není divu, že trvalo

to bezkon chvílka, než mae od stolu konečně dostali.

Za plátelského hovoru chvílka za chvílku rychle mijeja, až konečně schylující se slunce nás konečně upamatovalo, že jest již nejvyšší čas pomýšlet na návrat k domovu. Poděkovavše tedy zdvořile, rozloučili jsme se s p. Lebedovou ct. rodinou a vydali jsme se na cestu. Neželi jsme však dlouho, když p. Urban zajel ještě na farmu p. Franka Lebedy, rovněž dávného to svého přítele. Pan Lebeda přivítal nás velice vřelě a z celého jeho jednání shledal jsem, že jest vzorovým hospodářem a krajanem nad míru upřímným. Mazi jiným zvěděli jsem též, že stihla jej citelná nehoda. Asi před 3 měsíci, když právě nebyl nikdo doma, vypukl pojednou na jeho farmě zhoubný požár, kterýž až do základů zoičil krásné obydelní stavení. Hned po vypuknutí požáru chvatně se navrátili syn a zjednaný dělník k místu neštěstí a s nadlidským namáháním podařilo se jim uchrániti ne daleko stojící sýpku před dravými plameny. V sýpce nacházela se dosud značná zásoba pšenice. Pan Lebeda ztratil tímto ohněm sice mnoho, avšak nezničilo ho to, neboť nalézá se ve slušných jinak poměrech. Jakmile počasí tomu dovolí, postaví si opět obydlí nové. Rozloučivše se konečně i zde, vyjeli jsme opět na cestu zpět k Renfrow, kamž brzo po 8. hodině šťastně jsme dojeli. Pan Urban nechť přijme můj srdečný dík za nezištné služby a jest mojí touhou, bych někdy podobně jemu mohl se odsloužiti. Nesmírnými díky zavázán jsem též panu Janu Třískovi a zvláště pak ctěné jeho manželce za nejvyšší plátelské pohostění. Také pan Matouš Smrčka mae pině přesvědčil, že má srdce zlaté a dobrotivé. Konečně nechť přijmou vřelý můj dík všichni ti, kdož jakýmkoliv způsobem pobyt můj mezi sebou zpříjemniti se snažili.

Zahazování peněz zdá se býti hloupým jednáním, ale tak právě jednají lidé, když platí za drahé lékařské léčení a nedosáhnou úlevy. Pan Josef Žalanský, Oxford Depot, N. Y., praví: "Následkem reumatismu nemohl jsem choditi. Myslim, že je tomu asi tři roky, kolem září v r. 1901, kdy obdržel jsem bedničku Hoboka na zkoušku. Uzdravilo mae a při zdraví od té doby udrželo. Je to obdivuhodný lék a odporučuji jej všem krajanům. Na místě zahazování jich těžce vydělaných peněz na lékaře měli by bez odkladu užívati Hoboko."

Nejspíše není před naším lidem v dnešní době žádného léku tak oblibeného jako je Dra. Petra Hoboko. Účinkuje a to je, co nemocní chtějí.

Pozemek na prodej.

Mám na prodej více než 2,000 akrů rolnického pozemku, velké a malé dobytčíské renče, pozemky vojteškové a pastviny, z nichž některé skýtají skvělou plodnost, za \$20 až \$35 akr. Bližší zprávu podá

JOSEF ČACÁK,
Thompson,
31x2 Jefferson Co., Neb.

Prodá se pěkná farma

o 20 akrech s pěknými výstavnostmi ve výletním městečku Algonquin, McHenry Co., Ill., 40 mil od Chicaga. Nové stavby; dům o jednom poschodí 28x46 st., dvě stáje o 24x40 st. a 16x20 st., cementový sklep, podezdívky, artéská voda, ovocný sad, vinice, pastva, lesík a 16 akrů pole. Cena \$5300. Polovice hotové, ostatní die úmluvy. Podrobnosti sdělí Jan Janák, 1193 So. Spaulding ave., Chicago, Ill.